

A FÖLDMIVELÉSÜGYI M. KIR. MINISTERIUM MEGBIZÁSÁBÓL

SZERKESZTI: LANDGRAF JÁNOS, ORSZ. HALÁSZATI FELÜGYELŐ
Budapest, V., Báthory-utca 19.KIADJA: Dr. LENDL ADOLF, „A TERMÉSZET” MELLÉKLAPJAKÉNT
Budapest, II., Donáti-utca 7.

A „HALÁSZAT” előfizetési ára 3 korona — „A TERMÉSZET”-tel együtt 6 korona.

Halászati kiállításunk Párisban.

Nemsokára megtartják Párisban a nagy halászati kongresszust. A világ minden országából odasereglenek azok a szakférfiak, akik a halászatot, mint gazdasági, mint népeket eltető, nagyfontosságú foglalkozást, fejlődésében, hanyatlásában, jelen állapota minden fázisában figyelemmel kísérik: hogy megbeszéljék a teendőket a halászat ügyének további fellendítése érdekében; hogy tanácskozzanak és új impulzusokat, új gondolatokat merítsenek a világ kiállítás tanulságos és részben nagyszabású halászati csoportjaiból.

Nekünk is van ott halászati kiállításunk és ha ez nemis mérkőzhetik, különösen arányaiban, azoknak a nemzeteknek hasonló kiállításával, amelyek a tengeri halászatot is nagyban űzik, mégis számot tevő a többi között.

Nem sokat vittünk oda bemutatóra, de amit vittünk, az kifogástalan és mindez ügyesen rendszerbe foglalva valóban szemléltetően oktató. Ez ennek a kis kiállításnak a becsé.

A vadászati kiállítás mellett van a halászatunk bemutatása és épen mert a vadászat részére nagyobb helyet engedélyeztek, fukarkodtak a mi kiállításunk területének kijelölésénél. Általában minden nemzetnek csak mostohán jutott ki az igen nagy, mégis szűknek bizonyult pavillon területéből; azért nem is tehattünk egyebet, — panasz hiába volt volna, — mint hogy ezt a kis helyet kellően felhasználva, mégis csak a legjobbat elérni törekedjünk. És ez sikerült is.

Nekünk nincs még tengeri halászatunk; de édesvizi halászatunk máris fejlett. Az okszerű és szakismereteken alapuló berendezkedés, a Földmivelési Ministerium biztos és mindenben gondoskodó intézkedései, hasznos törvények és a halászat ügye iránt való általánosabb érdeklődésnek felkeltése: ezek a tényezők megteremtették már azt az alapot, amelyből halászatunk tovább fejlődhetik. És néhány év alatt valóban fejlődött is. Ezt kellett első sorban párisi kiállításunkon dokumentálni.

Azok az okosan összefoglalt *statisztikai adatok*

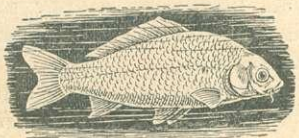
pedig és az a valóban tanulságos és könnyen áttekinthető *térkép*, ebben biztos útbaigazítást adnak mindenkinek úgy, amint azokat ott látjuk a kiállításon. Erről sikerült módon gondoskodott az orsz. halászati felügyelőség.

Ez a halászati térkép tudniillik bemutatja az országos felügyelőségnek, mint állami intézménynek, munkálkodását és eredményeit. Összefoglalja működésének egész színterét és tüzetes felvilágosítást nyújt mindarról, ami ezzel összefüggésben van. Első sorban feltünteti a törvény értelmében a közvizeken megalakult halászati társulatokat és azok székhelyeit. Érdekes és fontos ez azért, mert így kitűnik e térképből az is, hogy jelentékenyebb vizeink mentén mindenhol szervezve vannak már a társulatok. 140.824 hektárnyi vízterületen megalakult eddig 45 társulat. Ugyan még nincs befejezve ezzel a szép eredmény a szervezkedés; folyamatban van még 23 kisebb társulat életbe léptetése 14.785 hektárnyi vízterületen, ami azonban a már tényleg működő társulatok hatáskörébe tartozó vízterületnek már csak a tizedrésze.

Ugyanaz a térkép feltünteti a hegyvidéki pisztrángos patakok benépesítését célzó pisztrángköltőtelepeket is. A telepek számának növekedését 10 év alatt (1890-től 1900-ig) pedig a térkép alatt levő diagram mutatja. Ebből megtudjuk, hogy míg 1890-ben még csak 17 ilyen telepünk működött, addig 1900-ban már 63 helyen gondoskodtak modern alapokra fektetett működéssel a kipusztított nemes halfaj pótlásáról.

Felvilágosít minket ez a térkép a halászatnak, mint önálló termelési ágának térfoglalásáról is. Összesen 55 helyen van az országban nagyobb szabású ponty- és süllőtermelő tógazdaság üzemben 3.430 hektárnyi terjedelemben. Ezek közül 34 helyen teljesen rendszeres az üzem lecsapolható tavakkal, melyek területe 1930 hektár.

Szintén külön diagram mutatja a tógazdaságok fejlődését: 1889-ben 700 hektár volt vízzel borítva és 1899-ben már 3430 hektáron termelték

a halat. Még egy diagram köti le figyelmünket ezen a sokoldalú, tüzetes és mégis könnyen érthető térképen. Ez t. i. tájékoztatást nyújt a kormányhatóság által évről-évre szétosztott halikrák, halivadékok és tenyésztőrákok mennyiségéről, valamint a halászat emelésére fordított költségadományokról. Ez utóbbiakról feljegyeztük, hogy míg 1890-ben hazánk édesvizi halászatára csak

11.000 koronát fordítottak, addig 1900-ban már 91,960 koronára emelkedett ez az összeg.

Ez a térkép és ezek az adatok tehát igen sikeres emelkedésről tesznek tanúságot.

Azonban nem csak ez volt célja a Földművelési Ministeriumnak, amidőn a halászati kiállítás eszméjét megvalósította. Arról is gondoskodott, hogy ez egyéb részeiben szintén tanulságosan oktató, de egyúttal mutató is legyen.

Legszembeötlőbbek azok a szép papírpépből készült halminták, melyeket Kiss József tanár állított elő. Nem egyszerű utánzatok ezek, hanem valóban mesterművek és természetességükből nem hiányzik semmi sem. Élő halak után, még pedig válogatottan szép példányok után készültek. A gondos modellirozás, a részletekben is hű színezés, szóval az utánzás ügyes technikája meglátszik rajtuk. A legfontosabb halfajaink vannak ilyen modellekben kiállítva: a kecsge, a tok, a ponty, pisztráng, csuka, harcsa és természetesen a süllő, vagy fogas is. De azonkívül mások is; mindegyik természetes nagyságban, sőt némelyik meglepő méretekben. Relífképek módjára készültek, körölköttek a festett víz és hozzáillő keret. Jó hatást gyakorolnak a szemlélőre, tanulságosak és fogalmat adnak főbb halfajainkról — és még valami: a külföld ezekhez hasonlót nem tudott kiállítani; ebben túlhaladtuk tehát a szokott sablont.

Nagyobb kiállításra készültünk, mint amilyent tényleg rendezhettünk; sok halat akartunk ilyen módon bemutatni, de a hely szűknek bizonyult, mert kevesebb területet kaptunk, mint amennyit eredetileg ígértek a francziák. Szomszédunknak, a vadászati csoportnak is szűken volt kimérve a területe, tehát nem engedhetett s így kénytelenek voltunk ládáink egy részét felbontatlanul hazaküldeni, noha az azokban volt halak, képek és egyéb tárgyak bizonyára hozzájárultak volna az általános hatás emeléséhez. De hát így is elegendőképpen demonstráltuk halászatunk állapotát és faunánk főbb fajait.

Különösen spirituszpreparátumainkkal jártunk úgy, hogy ki nem állíhattuk azokat, pedig ezek teljes halfaunánk bemutatása céljából készültek. Azok a szekrények, melyekben elhelyeztük volna ezeket, bár pontosan a terv méretei szerint készültek, azaz éppen ezért, nem fértek el a helyszínen, a redukált területen.

Azonban annál mutatósabbán váltak be azok a hálók és halászati eszközök, melyek egyrészt mint kiállítási tárgyak, másrészt mint dekorációk találtak

meg helyüket. Ezek úgyszólván a külső keretét adták meg az egésznek Volt ott mindenféle: öregháló, marazsaháló, kecsge, vetőháló, bokorháló, varsa, tapogató, szigony, vizahorog, fenékhorg, stb. stb., mind-megannyi jellemző szerszáma a magyar halásznak. Legnagyobb részük Szál testvérek apatini czég gyűjteményéből való.

Látjuk tehát, hogy ez a mi kiállításunk, amely, mondhatjuk, legnagyobb részben csak az orsz. halászati felügyelőség erejéből telt ki, — oly számot tevő, hogy arra némi büszkeséggel is tekinthetünk és reméljük, miszerint nemcsak Párisba ránduló hazánkiai fogják szívesen szemlélni, de a külföld szakemberei is, különösen most, a kongresszus alkalmából, kellően fogják méltatni.

Dr. Lendl Adolf.

A szennyes vizek flórája.

(Folytatása és vége.)

A hidnál még a csendes folyású helyeken is, ott található az ezerlevelű fű a *Ceratophyllum demersum* és a *Sparganium simplex* — kevéssel alább a *Potamogeton pectinatus* és a *Potamogeton perfoliatus* hatalmas pázsítjai a *Ranunculus fluitans*sal; — alább, a lóúsztatókül használt mély víz-medernél, a vízi növények alig élhetnek s azért csak elszórtan van a parton egy-két nyíl-virág és a nyílt vizen egy kevés *Nuphar luteum*; — a lóúsztató alatt azonban újult erővel tenyészik mindkét vízi növény, sőt még új polgártársak is szegődnek hozzájuk: a *tavi káka* (*Scirpus lacustris*) és a *Polygonum amphibium* ezek mellett bőven található az ezerlevelű fű s a *Potamogeton pectinatus*, mindenik az ő megszokott társaságában. Mihelyest azonban beleszól a víz életébe a malom-csatorna, egyszerre letűnik a víz növény világa az Elsterről.

Az említett malom-csatorna Lipcse városának észak-nyugati részén át folyik s magába fogadja a város nagy északi előcsatornáját, melynek piszkos tartalmát ezután a régi Elster mederbe vezeti. A kép a mit a folyó ezen egyesülési ponton nyújt a szemlélőre nézve határozottan kellemetlen benyomást tesz: a zavaros undort keltő bűzös hullámok, melyek a malom-csatornából hömpölyögnek, sűrűn borítva vannak mocsárlég buborékkal és fekete iszap-rétegekkel; a fekete iszap a csatorna torkolatánál lerakódik és máris vastag talaj-réteget képez a mederben; időnként valóságos mocsárgáz eruptiók mennek végbe a víz-színén. A mocsárgáz az organikus anyagok korhadásából áll elő és folytonos nyüzsgés után, ha végre áttöri a nyúlos iszap-takarót, az áttört nyílás felett a vizet egy nagy pukkanással mozgásba hozza: ilyenkor fekete iszap-darabok, kisebb-nagyobb darabokra, vagy szétmálva vetődnek fel és körülbelül egy négyszögméternyi területen korom-feketére festik a vizet. A fel-feltörő gáz-buborékok ezen mozgása képezi az Elster eme részén az egyedüli életet.

A vízi növényzetnek ily helyen tapasztalt teljes hiányát könnyen meg lehet magyarázni: a part konfigurációja olyan, mint azon talajé, a melyben Lipcsen felül a *Sparganium ramosum* és a *Sagittaria sagittifolia*

tenyészik; ezt az említett, vízi növények általt kedvelt talajt azonban egy vastag szurok-feketeségű teljesen vegetáció irtó, mérges iszapréteg tüntette el; tehát e helyütt a vízi növény megélni nem bír. De nem élhet már azért sem, mert a zavaros víz nem bocsát át elegendő világosságot s így habár a víz alá merülő növényzet természeti tulajdonságánál fogva kevés világosságigényel mégis eme szükségelt minimális világosságnak mindenképen meg kell lenni. Végül elpusztulnak az ily szennyezett vízből a növények, mert a szennyezett vizek vegyileg ható részeiből keletkezett mérgek és a szennyvizekben kifejlődő baktériumok rombolólag hatnak a vízi növényzet életére. A kísérletek szerint, melyeket Löw és Bokorny végeztek: beigazoltatott, hogy az algák legfeljebb egy promille organikus részt tartalmazó vízben bírnak megélni, a magasabb rendű vízi növények pedig az algáknál igényesebbek.

Tehát az algák bírják ki a vizek szennytartalmát egtovább, illetőleg a fent említett fokig. Hogy mily messzenő hatást gyakorolnak a növényi élet megszüntetésére nézve a felsorolt okok s melyik gyakorolja azok közül a legrombolóbb hatást: azt dr. Schorler az Elsteren és Luppén tett kísérletei nyomán megállapítani nem bírta. De felemlíti azon kísérleteket, melyeket e végből a kis Luppén eszközölt. A kis Luppe az Elsternek egy ága, mely Plagwitz alatt az Elsterből ágazik ki s később a Nahle folyóval egyesülve a tulajdonképeni nagy Luppét alkotja és végül a Saaleba ömlik. A kis Luppét is erősen fertőzik a gyári szennyvizek (nem csatorna-vizek), nevezetesen egy indigó és egy chemiai gyár, továbbá egy petroleum finomító és néhány bőrcserző gyár.

A kis Luppe — az Elsterből való kiágazásánál — a még meg nem fertőztetett Elster vízének vegetáció képességét mutatja, még pedig Lindenautól lefelé, a folyó sekély vize az említett gyári vizek által erősen sötétkékre van festve, azt lehetne hinni, hogy ezen piszkos s lassan folyó vízben a növények már nem élhetnek meg s ime, mégis azt látjuk, hogy a *Typha latifolia* és a *Sparganium ramosum* s az *Alisma plantago* a nedves parti iszapban a *Polygonum hydropiper*, a kényelemszerető *Lemma minor* és *Lemma polyrrhyza* úszó növények, valamint a csinos formájú *Ranunculus fluitans* alámerülő barnászöld pázsítja; de sőt még a *Potamogeton pectinatus* különféle változatai is kérkedve tergetik pázsitjukat a víz tükre alatt; ámde mindannyin meglátszik már a küzdés jele, különösen az alámerülő-féleségek küzdenek a létért és hogy a sötét-kék vízben némi világosságához jussanak — amit máskülönben meg nem

tennének — nem alámerülve, hanem a víz felszínéhez egészen közel tartózkodnak.

A déli-csatorna a kis Luppéba ismét egy adag szennyvizet áraszt s ezzel ezután a folyó élő világa teljesen meg is szűnik: a szürke csatorna-víz éles határvonalat képez — egy *Potamogeton* pázsit képviseli az utolsó vízi növényt, mely egészen a csatorna-víz betorkolásáig teríti világos-zöld szőnyegét — vele azután a kis Luppében megszűnik a növényi élet.

A talaj-viszonyok a folyó medrében és a folyó parton nem változtak meg; tehát csakis az említett csatornából beömlő szennyvíz okozhatja a vízi növény-világ halálát. Így áthatnak be tehát a vízi növényekre nézve a kedvezőtlen viszonyok és így okozhatja a szennyvíz az eddig felsorolt vízi növények halálát s ily körülmények között kezdődik meg a megfertőztetett vizek undor vegetációja. Mert bizony még a teljesen megfertőztetett vizekben is van élet: az elsőt — amit a szemmel láthatólag észre lehet venni — két penész gombának piszkos fehér nyúlós tömege képviseli; az egyik a *Beggiaton alba*, a másik a *Cladotrix dichotoma*.

Ezen két gomba-fajt dr. Weigelt tanár a putrid vizek fertőzőtségi fokának megállapításánál »vezér-növényeknek« mondja. Úgy tűnnek fel a penész-gombák, mint nyugvó és mint ingó fehér pázsitok, melyek a fekete iszapon, főként a part széle felé húzódva terülnek el és a bokrokat, gerendákat s a vízbe érő egyéb tárgyakat gyors lerakodási képességük által mihamar fehér nyálkát képező leplűkkel vonják be.

Ilyen a szennyvizek által megfertőztetett kis Luppé képe mintegy 100 méter terjedelemben az említett csatorna beömlésétől lefelé, midőn a szennyvizekkel szemben legkevésbbé igényes *Potamogeton pectinatus* világoszöld szőnyegét egy kavicsos meder részen elterítve, megpróbálkozik az étellel, ámde a csúf *Beggiaton alba*-val ugyancsak meggyűlik a baja, mert akár csak a gerendákat és bokrokat, úgy a szép *Potamogeton* pázsitot is dr. Schorler az egész alsó Luppen vízi-növényt az azoknak kipusztulását okozó csatorna beömlésétől számítva 18 kilométer hosszban csak elvétve talált, a 18-ik kilométernél azonban meglepte őt egy csenevész *kalászos ezerlevelű fű* (*Myriophyllum spicatum*). Leggyakoribb volt a szennyvizek tisztulása kezdetén a *Potamogeton pectinatus*, utána következett a *Ceratophyllum demersum* és egyes parti szintáji válfajok, melyek azonban rendes egészséges alakjukat feltüntetni nem bírták; az említett csatorna beömlésén alul még 31 kilométernyi vízi út után a régi Saale folyam-mederbe való beömlésénél is még

mindig hatalmas ellenségnek tűnik elő a *Beggiaton alba* és a fekete organikus iszap-lerakodások még ily messzetávol sem szűnnek meg s még e helyütt is képesek a csendesebb mederrészeket belepni.

Az Elsterben sokkal kedvezőbbek a viszonyok, mint a Luppében, mert itt a víz gyorsabb folyású és nagyobb tömege révén beáll az öntisztulás. Érvényesül a Pettenkofer által föllállított, fentebb idézett tétel.

Növény-életteni szempontokból itt is a Luppénál tapasztalt eredmények érvényesülnek. Valamely szenny-víz beömlése előtt a *Potamogeton* növényzet által alkotott himbálózó pázsit az utolsó, mely rendszerint egészen a szennyvíz betorkolásáig terjeszti szőnyegét

A szennyvíz fertőző hatása megsemmisítvén a növényi életet, fekete iszappal borítja a kavicsos medret és kisebb-nagyobb mértékben a *Beggiaton alba* és a *Cladotherix dichotoma* szennyvízi gombák lepik el a vizet: a víz hosszabb folyása, illetőleg öntisztulása után a *Potamogeton*-nak sikerül oly vizet találnia, ahol megélhetése biztosítottnak látszik, akkor azután jelentkeznek a többi vízi-növények is azon sorrendben, amint kisebb-nagyobb igényesek, úgy amint az Luppénál olvasható.

Legfeltűnőbb az átmeneti pontokat meghatározó növények között a szennyvizek tisztulását jelző *Potamogeton pectinatus*, a nagyobb tisztulási fokot mutató *Sparganium simplex* és a még nagyobb tisztulást jelző *Ceratophyllum demersum*, a még későbbi helyeken előforduló *Lemma major* és *Lemma minor*, végre a *Nuphar luteum* az ő gazdag, alámerült lombdíszeivel. Mihelyest az igényesebb vízi-növények képesek a szennyvizektől visszahódítani a folyó vizét: azonnal maguk is a víz élelytartalmának gyors szaporítása által észrevehetőleg tisztítják a folyót és biztosítják a létföltételeket a halaknak.

A *Potamogeton* felléptével még csak jelezhetjük, hogy: tisztul már a víz; a *Nuphar luteum* felléptével pedig biztosra vehetjük, hogy élhetnek halak a vízben.

Az Elsteren és Luppén végzett ezen érdekes növény tanulmányozáshoz hasonló vizsgálatot teljesített Schenk tanár a Rajna növényzetére nézve és a Rajna öntisztulása tekintetében ugyanazokat a tapasztalatokat tette, amelyeket Schorler dr. az Elster és Luppéra nézve tett. Mindazonáltal az ő vizsgálataiból különös figyelmet érdemel azon kijelentése, hogy a szennyvizek fölléptekor keletkező *Beggiaton* és a *Cladotherix dichotoma* semmi befolyást sem gyakorol élely-közvetítés által a szennyvizek tisztítására nézve, de sőt gyarapítja azt a fekete bűzös iszap-lerakódást, mely kén-tartalmánál fogva a rothadásnak indult iszapban kén-hydrogént fejleszt és a szennyvizeknek iszap fölkavarása által való ismételt megfertőzését és a fenékiszap folytonos kavargását idézi elő.

Krenedits Ferencs.

TÁRSULATOK.

Marosmenti társulatok egyesülése. A Maros folyónak Arad-megyét érintő részén már a múlt évben megalakult a »petri-arad-perjámosi« halászati társulat. Időközben, mialatt ennek a társulatnak alapszabályai s üzemterve fel voltak terjesztve a miniszteriumhoz jóváhagyás végett, alakuló közgyűlést tartott a Maros torkolati részének érdekeltjei; azok szintén kimondták a társulat alakítást azzal az óhajjal azonban, hogy a felettök már megalakult társulatba vonassék be. A földművelésügyi minister úr méltányolva ez óhajt s mert a maga részéről s kívánatosnak tartotta, hogy a két társulat közös érdekei a tervezett egyesülés útján nyerjenek teljes s egyöntetű kielégítést, felhívta Aradmegye 'alispánját, hogy az összes érdekeltet, a kik a Maros folyónak a Tiszába való torkolatától Arad-vármegye keleti határáig terjedő szakaszán halászati jogtulajdonosok, hívja össze alakuló közgyűlésre s állapítsa meg az egész szóban forgó Maros szakaszra az alapszabályokat s üzemtervet.

A közgyűlés f. évi július hó 26-án tartott meg Aradon a vármegyei főjegyző elnökletével. A nagy számban megjelent érdekeltnek mindenek előtt egyetértelmű határozattal kimondták a két szakasz egyesítését, illetőleg egy társulattá alakulá-

sát. Auztán nyomban megállapították az alapszabályokat, elfogadván általánosságban a felső érdekeltség részéről már megállapítottakat azzal a kiegészítéssel, hogy a társulat ügyeinek vezetésére egy alelnök helyett kettőt, s az eddig 10 választmányi tag helyett 15-öt választanak. Az eddigi üzemtervet is elfogadták a maga egész terjedelmében. A tilalmak megtartására nézve különösen messzemenő intézkedések foglaltatnak ebben nevezetesen kimondatott, hogy: »A társulat kötelékébe tartozó vizekre nézve minden év április hó 1-től június hó 15-ig terjedő általános tilalom állapittatik meg, mely időszak alatt a halászat mindenkinek bármiféle halra és bármiféle eszközzel tilos. A választmány azonban intézkedhet, az időjárás s a helyi körülményekhez képest, emez általános tilalmi időszak határidejének meghosszabbításáról; sőt javasolhatja a közgyűlésnek a halállomány fejlesztése érdekében azt is, hogy a halászat gyakorlása több évre felfüggesztessék.«

Megválasztották végül a tisztikart, egyhangulag megtartván a felső érdekeltség részéről már megválasztott elnököt gróf Zselénszky Róbertet, valamint az első alelnököt dr. Csernovics Diodort s igazgatóul Sármezey Árpádot. Másod alelnökül megválasztott gróf Nakó Sándor.

A társulat czíme: »Marosvizi halászati társulat«; vízterületének kiterjedése 8520 k hold; székhelye: Arad. — p. —

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. P. úrnak, Budapest. Kéziratát köszönettel vettük, mielőbb hozni is fogjuk. A többiekre levélben válaszolunk.

— d — f. Tudósítását mindenkor szívesen vesszük, mert halászati ügyünknek csak hasznára válik, ha ily közérdekű dolgra illetékes körök figyelme felhívatik.

Kis molnár. Halászni csakis a halászat tulajdonosának szabad. Ön, mint a malomnak bérlője erre jogot nem igényelhet.

Dr. P. úrnak, Foktó. Mesterséges csallival csakis akkor lehet célt érnie, ha annak nem csak a kivitele, de a kezelése is annyira tökéletes, hogy a halat megtevesztteni képes. Saját tapasztalatainkra támaszkodva, mi feltétlenül a természetes csalinak adunk elsőbbséget s azt tartjuk, hogy a mesterséges csak igen gyakorlott horgász kezében képes a természeteset valamennyire is pótolni.

BEKÖTÉSI TÁBLÁK.

Figyelmeztetjük t. olvasóinkat, hogy kiadóhivatalunk az idén a *bekötési táblákat* oly módon készítette, hogy ezekben a „Halászat“-ot is és pedig „A Természet“-től különválasztva be lehet kötetni. — A *bekötési táblák* kiadóhivatalunkban (Donáti-utca 7.) kaphatók; portómentes megküldéssel együtt 2 koronába kerülnek és legcélszerűbb ezt az összeget a mellékelt póstaútvánnyal az új évfolyam előfizetési díjával együtt, vagy pedig, akiknek a „Halászat“ hivatalból és díjmentesen jár, csupán csak ezt a 2 koronát, de szintén ezzel az utvánnyal beküldeni.